

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

**T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI**

Genel Yayın No: **1140**

Cep Kitapları: **198**

40 AYETTE İYİLİK

Prof. Dr. Bünyamin ERUL

Yayın Yönetmeni: **Cafer Tayyar DOYMAZ**

Yayın Koordinatörü: **Önder ÖZKAN**

Tashih: **Ali AYGÜN**

Grafik: **Mücella TEKİN**

Baskı: Epa-Mat Basım Yayın Promosyon San. ve Tic. Ltd. Şti.

Tel.: [0 312] 394 48 63

4. Baskı, Ankara, Şubat 2025

ISBN: 978-625-435-512-7

2025-06-Y-0003-1140

Sertifika No: 46325

Eser İnceleme Komisyon Kararı: 12.05.2015/182

© Diyanet İşleri Başkanlığı

İletişim

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü

Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı

Tel: [0 312] 294 43 93 - Faks: [0 312] 294 42 57

e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

40 AYETTE İYİLİK

ÖN SÖZ

İyilik, Müslüman'ın hayatını şekillendiren temel kavramlardan biridir. Ayet ve hadislerde birr, hasene, hayr ve ma'rûf kelimeleriyle ifade edilen bu kavram üzerinde önemle durulmuştur. Müminin, iyiliği hayat felsefesi hâline getirmesi ve iyilik yapma erdemini gönlüne nakşetmesi gerekir. Nitekim Peygamber Efendimiz, “emin, güvenilir” sıfatlarıyla özdeşleşen mümini “*bir iyilik yaptığında sevinen, bir kötülük yaptığında ise üzülen kimse*” olarak tanımlamıştır.

(İbn Hanbel, IV, 399)

Her biri Hz. Âdem'in bir evladı olan insanların tamamının eşit olduğunu beyan eden dinimize göre insanın değerini inancı, Rabbine duyduğu sorumluluk bilinci ve işlediği ameller belirler. Bu noktada iyiliğin tartışılmaz bir rolü vardır. Zira başkalarına en çok yararı dokunan

kişi insanların en hayırlısı olarak nitelenirken insanların en kötüsü de şerrinden dolayı kendisinden çekinilen kimse olarak ifade edilir. (Muvatta', Hüsnü'l-hulk, 1) Mümin hem iyilik peşinde koşmalı hem de iyiliğe öncülük ederek onun tüm topluma yayılması için çaba göstermelidir. Zira Kur'an-ı Kerim'de müminlerin bir özelliğinin de birbirlerine iyiliği tavsiye etmek olduğunu belirtilmiştir: "*Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar.*" (Tevbe, 9/71) İnananlara hayırda yarışmaları tavsiye edilirken iyilik ve takva üzere yardımlaşmaları öğütlenmiştir. (Bakara, 2/148; Mâide, 5/2)

Kur'an ve sünnette sıklıkla vurgulandığı üzere iyilik müminin hem dünyasını hem ahiretini güzelleştirir. Birine yol göstermekten güzel bir söz söylemeye, karşılaştığımız kimsese selam vermekten tebessüm etmeye kadar yaptığımız en küçük bir iyilik bile amel defterimizi süsleyen kıymetli bir sadakadır. Mümin bir yandan iyiliğe talip olurken bir yandan da iyiliğin önünü açan, hayra anahtar şerre kilit

olandır. Kötülüğü iyilikle gideren, yaptığı iyilikten bir karşılık beklemezdir. Bulunduğu yeri güzelleştirmek onun şıandır. Asırlar boyu bu ilkeyle hareket eden müminler, sadece kendi dindaşlarını değil tüm insanlığı, birlikte yaşadıkları diğer canlıları ve dahası içinde yaşadıkları doğal çevreyi de kuşatan bir iyilik anlayışıyla benzersiz ürünler ortaya koyarak eşsiz bir kültür ve medeniyet ortaya koymuşlardır.

İyiliğe dair sağlıklı bir bilinç oluşturmaya yardımcı olacak ayetlerden derlediğimiz bu çalışmanın hayatımızı iyilikle anlamlandırmaya ve çevremizde iyiliği hâkim kılmaya katkı sağlamasını temenni ediyoruz.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ
أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir.

(Bakara, 2/177)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda
harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her
ne harcarsanız Allah onu bilir.

(Âl-i İmrân, 3/92)

... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

... İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

(Mâide, 5/2)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel iş yapanlara (karşılık olarak) daha güzeli ve bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de bir zillet. İşte onlar cennetliklerdir ve orada ebedi kalacaklardır.

(Yûnus, 10/26)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا

İnanıp salih ameller işleyenler için Rahmân,
(gönüllere) bir sevgi koyacaktır.

(Meryem, 19/96)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

(Fakat) iman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları imanları sebebiyle, hidayete erdirir. Nimetlerle dolu cennetlerde altlarından ırmaklar akar.

(Yûnus, 10/9)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ
مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

Gerçek şu ki, iman edip iyi işler yapanlara
gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini
zayıf etmeyiz.

(Kehf, 18/30)

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

(Mallarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

(Bakara, 2/195)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlardan, “Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru.” diyenler de vardır.

(Bakara, 2/201)

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden
ve kötülükten men eden bir topluluk
bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

(*Âl-i İmrân, 3/104*)

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ...

Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı
ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men
eder ve Allah'a iman edersiniz. ...

(Âl-i İmrân, 3/110)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

Rabbimiz! Biz, “Rabbinize iman edin.” diye
imana çağıran bir davetçi işittik, hemen
iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla.
Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle
beraber al.

(Al-i İmrân, 3/193)

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah katından bir konaklama yeri olarak, içinde ebedî kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır.

(Al-i İmrân, 3/198)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Şüphesiz Allah (hiç kimseye) zerre kadar zulüm etmez. (Yapılan) çok küçük bir iyilik de olsa onun sevabını kat kat artırır ve kendi katından büyük bir mükâfat verir.

(Nisâ, 4/40)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَآ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kim bir iyilik yaparsa, ona on katı vardır.
Kim de bir kötülük yaparsa, o da sadece o
kötülüğün misliyle cezalandırılır ve onlara
zulmedilmez.

(En'âm, 6/160)

وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَدَايَ أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْ بِهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

“Bizim için bu dünyada da bir iyilik yaz, ahirette de. Çünkü biz sana varan doğru yola yöneldik.” Allah, şöyle dedi: Azabım var ya, dilediğim kimseyi ona uğrattırım. Rahmetim ise her şeyi kapsamıştır. Onu, bana karşı gelmekten sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerimize inananlara yazacağım.

(Araf, 7/156)

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden
yüz çevir.

(A'râf, 7/199)

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah'a ve Resûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

(Tevbe, 9/71)

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Bunlar, tövbe edenler, ibâdet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rükû ve secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır. Müminleri müjdele.

(Tevbe, 9/112)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيْ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ

(Ey Muhammed!) Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın vakitlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlar için bir öğüttür.

(Hud, 11/114)

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

Sabret! Çünkü, Allah iyilik edenlerin
mükâfatını zayi etmez.

(Hâd, 11/115)

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤْنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٩﴾

Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır.

(Ra'd, 13/22)

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
وَلِنَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

Allah'a karşı gelmekten sakınan kimselere,
'Rabbiniz ne indirdi?' denildiğinde,
'Hayr indirdi.' derler. Bu dünyada iyilik
yapanlara bir iyilik vardır. Ahiret yurdu
ise daha hayırlıdır. Allah'a karşı gelmekten
sakınanların yurdu ne güzeldir.

(Nahl, 16/30)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı,
yakınlara yardım etmeyi emreder;
hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.
O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

(Nahl, 16/90)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

Şüphesiz Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanlar ve iyilik yapanlarla beraberdir.

(Nahl, 16/128)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ... ﴿١٧٧﴾

İyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz, kötülük yaparsanız yine kendinize yapmış olursunuz. ...

(İsrâ, 177)

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ancak kim zulmeder de sonra (yaptığı)
kötülüğün yerine iyilik yaparsa bilsin
ki şüphesiz ben çok bağışlayıcıyım, çok
merhamet edim.

(Neml, 27/11)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فِرْعَ يَوْمَئِذٍ
أَمِنُونَ

Her kim iyi amel getirirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan emindirler.

(Neml, 27/89)

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez.

(Kasas, 28/77)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kim bir iyilik getirirse, ona bundan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülük getirirse bilsin ki, kötülük işleyenler ancak yapmakta olduklarının cezasına çarptırılırlar.

(Kasas, 28/84)

يَا بُنْتَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَىٰ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

Yavrum! Namazı dosdoğru kıl. İyiliği emret.
Kötülükten alıkoy. Başına gelen musibetlere
karşı sabırlı ol. Çünkü bunlar kesin olarak
emredilmiş işlerdendir.

(Lokmân, 31/17)

أَقَمَنُ رُزِينَ لَهُ سَوُّ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ... ❖

Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse, ameli iyi olan kimse gibi mi olacaktır? Şüphesiz Allah dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. ...

(Fâtır, 35/8)

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى
الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(Ey Muhammed! Bizim adımıza) De ki:
Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı
gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik
yapanlar için (ahirette) bir iyilik vardır.
Allah'ın yeryüzü geniştir. Sabredenlere
mükâfatları elbette hesapsız olarak verilir.

(Zümer, 39/10)

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

(Fussilet, 41/34)

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ شَكُورٌ

İşte bu, Allah'ın, inanıp salih ameller işleyen
kullarına müjdelediği şeydir. De ki: “Ben
buna (yaptığım tebliğ görevine) karşılık
sizden, akrabalıktan doğan sevgiden başka
bir ücret istemiyorum.” Kim güzel bir iş
yaparsa, onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz
Allah, çok bağışlayandır, şükürün karşılığını
verendir.

(Şûrâ, 42/23)

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ
اَسٰؤُا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى

Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ındır.
(Bu) kötülük edenleri yaptıklarıyla
cezalandırması, iyilik edenleri de daha
güzeliyle mükâfatlandırması için (böyle)dir.

(Necm, 53/31)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

İyiliğin karşılığı, yalnız iyiliktir.

(Rahmân, 55/60)

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ . وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

Şüphesiz, iyiler Naîm cennetindedirler.
Şüphesiz, günahkârlar da cehennemdedirler.

(İnfitâr, 82/13-14)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنُ

Hayır (sandıkları gibi değil!) iyilerin yazısı
“İllyyûn”dadır.

(Mutaffifin, 83/18)

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۖ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۖ تَعْرِفُ
فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۖ

Şüphesiz iyi kimseler, Naîm cennetindedirler. Koltuklar üzerinde, (etrafı) seyrederler. Onların yüzlerinde, nimetlerin sevincini görürsün.

(Mutaffifin, 83/22-24)

